

Sygn. akt VIII Pz 73/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Andrzejewska(spr.)

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSR(del.) Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu sprawy 29 sierpnia 2018r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie Z. J. (J.) i I. Z. (Z.)

przeciwko Spółce (...) S.A. w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego zawartego

w punktach 2 i 4 wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 7 czerwca 2018r. sygn. akt IV P 180/18

p o s t a n a w i a:

1. zmienić punkt 2 wyroku w ten sposób, że zasądzić od powoda Z. J. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 1.350zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. zasądzić od powoda Z. J. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 150zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym;
3. zmienić punkt 4 wyroku w ten sposób, że zasądzić od powoda I. Z. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 1.350zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. zasądzić od powoda I. Z. na rzecz pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwotę 150zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Małgorzata Andrzejewska(spr.) (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. VIII Pz 73/18

UZASADNIENIE

Powodowie domagali się przyznania świadczenia rekompensacyjnego w wysokości Z. J. 8.000zł i I. Z. 10.000zł z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla. Zakończyli oni pracę u pozwanej: Z. J. w 2015r., a I. Z. w 2016r. i następnie przeszli na emeryturę.

Pozwana wniosła o oddalenie powództw i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że powodowie, którzy przeszli na emeryturę po 31 grudnia 2014r. w oparciu o przepisy zakładowe nie byli uprawnieni do deputatu węglowego i nie spełniają ustawowego wymogu do uzyskania rekompensaty.

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2018r. Sąd Rejonowy w Z. oddalił powództwa Z. J. i I. Z. o świadczenie rekompensacyjne z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla i odstąpił od obciążenia powodów kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej na podstawie art. 102 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego wniosła pozwana zarzucając naruszenie art. 98 i 102 k.p.c. poprzez odstąpienie od obciążania powodów kosztami postępowania pomimo przegrania przez powodów sprawy, a także pomimo niezaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 102 k.p.c. tj. wypadków szczególnie uzasadnionych. Domagała się zmiany zaskarżonych postanowień Sądu, zawartych w wyroku i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w kwocie po 1.350zł oraz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Powodowie nie złożyli odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Powodowie w niniejszej sprawie domagali się zasądzenia kwot 8.000zł i 10.000zł z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla na podstawie ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017r., poz. 1971).

Ustawodawca w art. 2 ust. 1a do osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego zalicza m.in. emerytów mających ustalone prawo do emerytury i pobierających tę emeryturę, uprawnionych w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń.

Powodowie po przejściu na emeryturę nie byli nigdy uprawnieni do pobierania deputatu węglowego, co jasno wynikało z treści złożonych przez nich pozwów. Nie zaliczali się tym samym do grupy osób uprawnionych do świadczenia rekompensacyjnego. Wyjaśnione im to zostało zarówno w decyzji o odmowie przyznania emerytury jak i w treści odpowiedzi na pozew.

Należy podnieść za Sądem Najwyższym, iż wyjątek od zasady ponoszenia kosztów za wynik sprawy przewiduje art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami; nadto przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981r., sygn. akt IV PZ 11/81, LEX nr 8307).

W niniejszej sprawie nie zachodzi okoliczność odstąpienia od poniesienia przez powodów kosztów postępowania. Sąd II instancji stoi na stanowisku, że sam fakt, iż sprawa jest sprawą z zakresu prawa pracy nie uzasadnia zwolnienia powodów od kosztów zastępstwa procesowego, które poniosła strona pozwana. Zwolnienie z tego tytułu powodów od kosztów procesu naruszałoby zasadę równości stron w postępowaniu sądowym i oznaczałoby, że w każdym postępowaniu ze stosunku pracy pracownik, czy też były pracownik znajdowałby się w uprzywilejowanej pozycji na wypadek przegrania postępowania. Pozwana była zaangażowana w niniejszym postępowaniu wykazując niezasadność

roszczenia powodów. Pełnomocnik pozwanej w trakcie postępowania przed Sądem I instancji złożył odpis pozwu wraz z szeregiem załączników wykazując niezasadność roszczenia powodów. Powodowie otrzymali odpis odpowiedzi na pozew wraz z zobowiązaniem do ustosunkowania się do podniesionych przez pozwaną zarzutów. Pomimo zawartego w odpowiedzi na pozew wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego powodowie nie wnosili o nieobciążanie ich tymi kosztami na wypadek przegrania procesu, nie wykazali także, że ich sytuacja majątkowa nie pozwoli im ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny. Sądowi nie jest znana z urzędu sytuacja majątkowa powodów. Skoro jednak mają oni przyznaną emeryturę górniczą, to posiadają stały dochód znacznie przekraczający próg minimalny i są w tej sytuacji w stanie ponieść koszty zastępstwa procesowego.

Podkreślenia też wymaga, że subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonych roszczeń wobec jednoznacznego brzmienia przepisów ustawy nie może być uzasadnieniem dla uznania sytuacji powodów jako szczególnie uzasadnionej w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Z podanych wyżej przyczyn mając na uwadze ustaloną w postępowaniu przed Sądem I instancji wartość przedmiotu sporu 8.000zł w przypadku powoda Z. J. i 10.000zł w przypadku I. Z. Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. stosując art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 4 w związku z § 9 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 265) zmienił pkt 2 i 4 zaskarżonego wyroku i zasądził od powodów na rzecz pozwanej kwoty po 1.350zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 2 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i §10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 265). Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 120zł oraz 30zł tytułem opłaty od zażalenia.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Małgorzata Andrzejewska(spr.) (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia